

दाहृतसम्भावनायैव सम्बन्धात् तद्विपर्ययः । “सममेव समाक्रान्तं इयं हिरदगामिना तेन सिंहासनं पितृमखिल-ञ्चारिमण्डल”मित्यत्र कार्यकारणयोः पौष्वापर्याभावः ।
अतिशायन न० अति-शीङ् ल्युट् “अतिशयने इष्ट”नित्यादि-सूत्रनिर्देशात् नि० दीर्घः । आधिक्ये, प्रकर्षे च । “भूम-निन्दाप्रशंसायां नित्ययोगेऽतिशयने इति” कारिका ।
अतिशीत न० अतिशयितं शीतम् प्रा०स० । अत्यन्तशीतल-स्यर्षे । तद्विशिष्टे लि० ।
अतिशेष पु० अतिशयित्ये कर्म्मणि षच् । स्वल्पावशिष्टे, “स हि खादित्वातिशेषान् जायाया आजहारेति” । [अष्टे च ।
अतिशोभन लि० अति+शुभ-ल्यु । अत्यन्तशोभान्विते,
अतिशुभ लि० अतिक्रान्तः श्वानं वलेन षच् समा० । वरा-हदौ । सेवायां स्त्री, सेवायाः कुकुरवत् पराधीनवृत्तित्वात् तथात्वम् । अतएव मनुना “न श्वदृष्ट्या कदाचनेति” सेवायाः कुकुरवृत्तित्वेन निषेधः कृतः ।
अतिश्वन् पु० अतिशयितः सुन्दरः श्वा अतेः पूजार्थत्वात् न समा० । उत्तमककुरे तददूरदेशदौ षच् समा० फक् । आतिशयानः तददूरदेशदौ लि० ।
अतिष्ठा लि० अतीत्य सर्वांन् तिष्ठति स्था-क्लिप्-पत्वम् । सर्वातीते । “अतिष्ठा वा एषा रुन्दसां यदतिच्छन्दा अतिष्ठा अश्वमेधो यज्ञानामिति” वृ०उ० ।
अतिसञ्चय पु० अतीत्य आवश्यककृत्यं सञ्चयः । मधुमत्तिका-दीनामिव स्वपरवच्चनेनातिभावसञ्चये ।
अतिसन्ध लि० अतिक्रान्तः सन्धां सन्धानं मर्यादां वा अत्या० स० । सन्धानवर्जिते, अतिक्रान्तमर्यादे च ।
अतिसन्धेय लि० अतिक्रान्ते सन्धेयः अनुसन्धेयः संयो-ज्योवा । कष्टानुसन्धेये, कष्टेन संयोजनीये च ।
अतिसन्ध्या स्त्री अत्यासन्ना सन्ध्या यस्याः व०स० । पूर्वदि-वीयरात्रिशेषदण्डादिपरदिनसूर्योदयपर्यन्तः, सूर्यास्तात् पूर्वोत्तरदण्डात्मकश्च कालः सन्ध्या । तस्याः आसन्ने काले । “नातिसन्ध्यासमीपत” इति स्मृतिः ।
अतिसर लि० अतीत्य स्वगतिस्सञ्चयं सरति अति+सृ-अच् । अतिचारिणि, अयसरे च यां “असावतिसरांश्चकारेति
अतिसर्ग पु० अति+सृज-घञ् । दाने । “स्रष्टुर्वराति-सर्गास्तु मया तस्य दुरात्मनः” इति रघुः । सर्गं सृष्टिमति क्रान्तिरि, नित्ये, सृक्ते च लि० । अतिसृज्यते यथेष्टं कर्म्म क्रियतेऽनेन । कामचारानुज्ञायाम् यथेच्छं क्रियतामित्या-द्यभिलापरूपायाम् “विधिनिसन्वणामन्वणाधीष्टमै ध्याति-

सर्गेति” पा० । अतिसर्गः कामचारानुज्ञेति दृष्टिः ।
अतिसर्जन न० अति+सृज-ल्युट् । दाने, वधे, विप्रलम्भे, अतिशयदाने च । “चलनातिसर्जनादिति” कुमा० ।
अतिसर्व लि० अतिक्रान्तः सर्वान् अत्या०स० गौणत्वाच्च सर्वनामता । सर्वातिगे सर्वातीते । “अतिसर्वाय सर्वा-येति” मुग्ध० ।
अतिसान्त्वन न० अतिक्रान्तं सान्त्वनमधिकदिनसाध्यत्वात् अत्या० स० । “गोमूत्रगोमयक्षीरदधिषर्पिःकुशोदकान्ये-काहं द्वितीयसुपवसेत् सान्त्वनम्, त्रपहाभ्यस्तैश्चातिसान्-त्वनमिति” विष्णुक्ते व्रतभेदे ।
अतिसाम्या स्त्री अत्यन्तं सामं प्रमथुनाऽस्याः । मधुयष्टि-लतायाम् । प्रा०स० । अत्यन्तसादृश्ये न० ।
अतिसायम् अव्य० अत्यासन्नं सायम् यस्य ब०स० । सायं-कालसमीपे काले “नातिप्रगे नातिसायमिति” स्मृतिः ।
अति(ती)सार पु० अतिसारयति मलम् इवीकृत्य अति+सृ-णिच्-अच् वा अतेः दीर्घः । रोगभेदे उदारामये । तस्य निदानादि सुश्रुते उक्तं यथा “शुर्वतिस्त्रिगुणरुचो-ष्णद्रवस्थूलातिशीतलैः । विरुद्धाध्ययनाजीर्णैर्विषमैश्चापि भोजनैः । स्नेहाद्यैरतियुक्तैश्च मिथ्यायुक्तैर्विषमैर्भयैः । शोकाद्दुष्टान्मुमद्यातिपानैः सात्यक्तुपर्ययैः । जलाभिरम-णैर्वैगविघातैः कृमिदोषतः । नृपां भवत्यतीसारो लक्षणं तस्य वक्ष्यते । (तस्य संप्राप्तिः) “संशय्यापां धातुरग्निं प्रवृद्धः शकन्मिथो वायुनाधः प्रशुद्धः । सरत्यतीवातिसारं तमाह्वर्याधिं घोरं षड्विधं तं वदन्ति । एकैकशः, ३ सर्वशचापि ४ दोषैः शोकेनान्यः ५ षष्ठ आमेन ६ चोक्तः ॥ (तस्य पूर्वरूपम्) हृन्नाभिपायूदरकुक्षितोद-गात्रावसादा-निलसन्निरोधाः । विटसङ्ग आध्मानमथाऽविपाको भविष्यत-स्तस्य पुरःसराणि । (वायुजः) मूलाविष्टः सक्तमूत्रोऽन्व-कूजी स्वस्तापानः सन्नक्यूञ्जङ्गः । वर्चोसुच्चत्यल्पमलं सफेनं रूक्षं श्यावं सानिलं मारुतेन । (पित्तजः) दुर्गन्ध्युष्णं वेगवन्मांसतोयप्रख्यं भिन्नं खिन्नदेहोऽतितीक्ष्णम् । पिता-त्पीतं नीलमालोहितं वा तृष्णा मूर्च्छा दाहपाकञ्च-रान्थ्योः (कफजः) तन्द्रानिद्रागौरवोत्कृष्टशसादी वेगाशङ्की सृष्टविटकोऽपि भूयः । शुक्लं सान्द्रं श्लेष्मणा श्लेष्मयुक्तं भक्तद्वेषी निखनं सृष्टरोमा ॥ (विदोषजः) तन्द्रायुक्तं मोहसादास्यशोषी वर्चः कुर्याच्चैकवर्णं तृष्णार्त्तः । सञ्जोद्भूतः सर्वलङ्गोपपत्तिः कृच्छ्रायं बालवृद्धेष्वसाध्यः ॥ (शोकजः) तैस्सर्भावैः शोचतोऽत्याशनस्य वाष्पो वेगः पक्तिमाविध्य-